

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/2119

z dnia 21 listopada 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte, w imieniu Unii Europejskiej, na trzecim posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji ustanawiającej progi dla odpadów rtęciowych, o których mowa w art. 11 ust. 2 tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci ⁽¹⁾ (zwana dalej „konwencją”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2017/939 ⁽²⁾ i weszła w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r.
- (2) Zgodnie z decyzją MC-1/1 dotyczącą regulaminu, przyjętą przez Konferencję Stron konwencji na jej pierwszym posiedzeniu, Strony dokładają wszelkich starań, aby osiągnąć porozumienie we wszystkich kwestiach merytorycznych w drodze konsensusu.
- (3) Podczas swojego trzeciego posiedzenia w dniach 25–29 listopada 2019 r. Konferencja Stron konwencji (COP3) ma przyjąć decyzję (dalej zwaną „zaproponowaną decyzją”) w sprawie progów dla odpadów rtęciowych, o których mowa w art. 11 ust. 2 konwencji; w rezultacie decyzja ta zdefiniuje zakres stosowania art. 11 konwencji (odpady rtęciowe). Odpady rtęciowe objęte zakresem art. 11 ust. 2 konwencji podlegałyby zarządzaniu w sposób bezpieczny dla środowiska na mocy art. 11 ust. 3 konwencji. Progi ustalane na podstawie art. 11 ust. 2 konwencji, w tym progi dotyczące odpadów zanieczyszczonych rtęcią lub związkami rtęci, powinny zatem zostać ustalone na poziomie, który zapewniłby, aby wszystkie takie odpady, które wykazują zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, podlegały zarządzaniu w sposób bezpieczny dla środowiska.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte, w imieniu Unii, na COP3, ponieważ zaproponowana decyzja, jeżeli zostanie przyjęta, będzie miała skutki prawne, ponieważ Strony konwencji będą musiały przyjąć środki w celu jej wdrożenia na poziomie krajowym lub regionalnym.
- (5) Unia w znacznym stopniu przyczyniła się do opracowania postanowień konwencji dotyczących odpadów oraz wniosła wkład w prace ekspertów w okresie między sesjami, które rozpoczęły się decyzją MC-2/2 przyjętą przez Konferencję Stron konwencji na jej drugim posiedzeniu i doprowadziły do zaproponowanej decyzji.
- (6) Dorobek prawny Unii wymaga już, aby gospodarowanie wszystkimi odpadami rtęciowymi, o których mowa w art. 11 ust. 2 konwencji, było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska, niezależnie od zawartości rtęci w tych odpadach.
- (7) Unia powinna poprzeć przyjęcie na COP3 jedynie takiej decyzji, która jest zgodna z dorobkiem prawnym Unii,

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 6.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte, w imieniu Unii, na trzecim posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (COP3), polega na poparciu przyjęcia decyzji w sprawie progów dla odpadów rtęciowych, która będzie zgodna z dorobkiem prawnym Unii.

Artykuł 2

W zależności od rozwoju sytuacji podczas COP3 przedstawiciele Unii mogą, po konsultacji z państwami członkowskimi podczas organizowanych na miejscu posiedzeń koordynacyjnych, doprecyzowywać – w zakresie, w jakim jest to zgodne z dorobkiem prawnym Unii – stanowisko, o którym mowa w art. 1, bez konieczności przyjęcia przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2019 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
H. KOSONEN*
